



Ribe Bispegård



*Biskop*

## Oluf Kirstein Peter Vogn Olesen (1860 - 1930)



I den Gamle Kirkegårds vestlige ende står der et stort kors på enstensokkel omgivet af otte sorte marmorplader. Gravstedet rummer ni personer og befinder sig ikke på sit oprindelige sted.

I forbindelse med opførelsen af nyt mandskabshus, med tilhørende P-plads, blev det flyttet 50 m mod øst i starten af 2020'erne. Der er to gravsten for biskoppen – det store kors skænket af venner, og en sort marmorplade i lighed med de øvrige i gravstedet, formentlig betalt af familien.

**Oluf Kirstein Peter Vogn Olesen** var lærersøn fra Aalborg, hvor hjemmets

nøjsomhed og gudsfrygt kom til at præge ham. Moderens livsmod og livsglæde samt faderens tungsind blev en del af den spaltede mand, som oftest kunne være vittig og slagfærdig, men til andre tider indadvendt og tungsindig.

Efter teolog-uddannelsen i 1885 var han lærer ved latinskolen i Vejle, sognepræst i Harboøre-Engberg og senere i Gårslev ved Vejle. Derefter i en kort tid forstander på den indremissionske Børkop Højskole. Så igen sognepræst, nu i Horsens, for endelig i 1914 at blive sognepræst og stiftsprovst ved Ribe Domkirke.

I 1923 blev Oluf Olesen valgt til biskop over Ribe Stift. Han blev dermed også den første biskop, der blev valgt efter den nye bispevalglov. Indtil 1922 blev danske biskopper udpeget af kongen/kirkeministeren.

Siden 1923 er nye biskopper blevet valgt af præster og menighedsrådsmedlemmer. Oluf Olesen blev valgt som Indre Missions kandidat, men også med stemmer fra andre sider. Han døde på Ribe Sygehus i 1930 som 69-årig godt 2 uger før sin 70-års fødselsdag. Portrættet af Oluf Olesen hænger blandt de øvrige ribebisper i Domkirkens nordre side skib og er malet af hans datter Ellen Petersen f. Olesen.

### **Virke**

Oluf Olesen fik således 16 år som stiftsprovst/biskop i Ribe. Han var en populær præst, der var i stand til at omgås alle mennesker, ofte med stort lune og slagfærdighed. (Se anekdoter nedenfor!). Med sine dygtige og ofte underholdende prædikener var han i stand til at fylde den store domkirke. Han oversatte flere religiøse bøger fra engelsk og skrev tre andagtsbøger: "Lyset", "Regnbuen" og "Livet, dagen og vejen."

### **Ansgarfesten 1926**

Den største kirkelige begivenhed i Ribe, under Oluf Olesens tid som biskop, var uden tvivl fejringen af 1100-året for Ansgars ankomst til Danmark. Festen afholdtes i Ribe 8. september 1926 med deltagelse af Kongeparret og biskopperne fra Norge, Sverige, Finland og Island, embedsmænd og hvem, der ellers ønskede at deltage. Kongeparret kom sejlene til Kolding og kørte i åben vogn til Ribe. Ved indkørslen til Saltgade var opsat en æresport og flere særtog ankom til banegården. Kl. 9.40 kom en procession på 200 gejstlige ud fra Rådhuset for gå til Domkirken. Desværre var det kun biskop Olesen, der var iført bispekåbe. På grund af blæsevejrturde man ikke



udsætte de øvrige bispers fantastiske klædninger for den kraftige vind. Domkirken var festligt pyntet med dannebrogflag og havde, med ekstra stole den dag, plads til 2500 deltagere. Kl. 10.00 indledte biskop Olesen festgudstjenesten. Efter kongeparrets besøg i Sct. Catharinæ Kloster, som var under restaurering, var der foredrag om Ansgar i Domkirken.

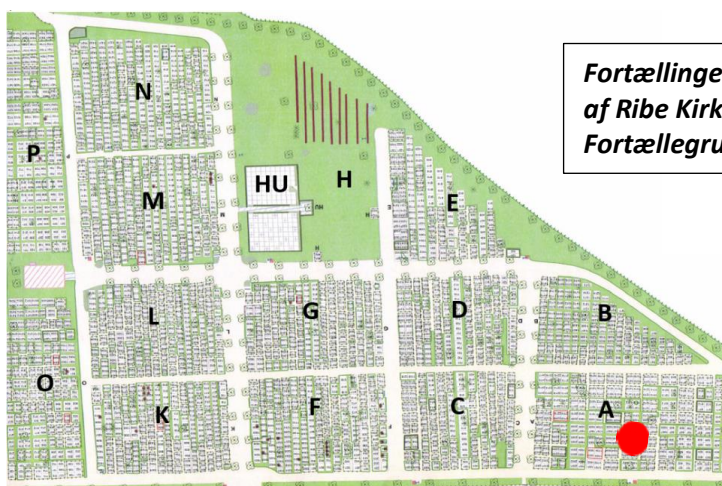
Der var fri adgang, så kirken blev stuvende fuld og mere til. Det fortælles, at der var så varmt i kirken, at flere af de fest-klædte damer besvime og måtte bæres ud i den friske luft. Dagen sluttede med middag for særligt udvalgte på Klubbens Hotel og senere med aftensgudstjeneste i Domkirken. Der deltog 5-7.000 gæster i fejringen, noget mindre end forventet.

### Anekdoter: Den "lune" biskop

Ved Ansgarfesten i 1926 stod den statelige konge og biskop Olesen og talte fortroligt sammen i Domkirken, da Christian X fik øje på nogle soldaterveteraner, der stod opmarcheret i koret: *Jeg tror, at jeg går hen og giver en kur*, sagde kongen. Med et lunt blik i øjet replicerede biskoppen bramfrit: *Ja, så tror jeg, at jeg imens går over og gør kur til dronningen!*

En gang blev biskoppen ringet op af Ribes elegante stiftamtmandinde, der spurgte om *bispinden* var til stede. – *Nej, desværre ikke*, svarede Olesen. *Bispinden er på besøg hos smedinden...*

Det fortælles, at da sønnen Poul skulle vies af faderen Biskop Olesen og denne spurgte, hvilke salmer han ønskede sunget ved brylluppet, svarede sønnen: *Jo, far – før vielsen skal vi synge: **Det koster mer, end man først betænker.** Efter vielsen vil jeg gerne have **Tålmodighed behøves.** Og til sidst **Herre jeg har handlet ilde.** Nå, svarede den biskoppelige fader, *så tror jeg, at jeg vil tale over ordet: **Herre tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør!****



Gravgade



Her findes gravstedet

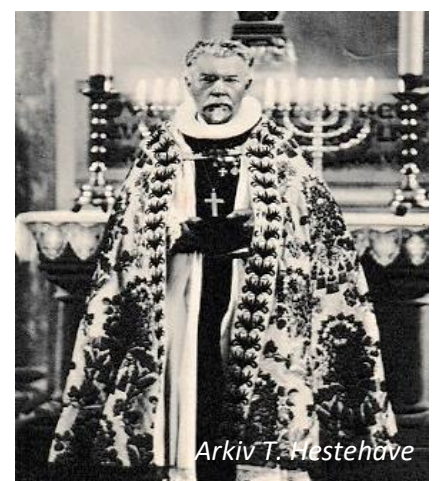
Fortællingen er fortalt  
af Ribe Kirkegårdes  
Fortællegruppe

### Efterkommere

Oluf Olesen var gift med Ane Sophie Olesen f. Larsen (1860-1935) født i Svendborg. Sammen fik de 9 børn. En søn, Poul, blev sognepræst i Sdr. Omme og var markant inden for Tidehvervs-bevægelsen. Døtrene Ellen (Petersen) og Marie (Wandel) blev begge kunstmalerer. Sidstnævnte var meget inspireret af Chagall og Cézanne og boede sammen med ægtemanden i portnerboligen ved Marienborg.



En tredje datter, Anna Lütken, var organist ved Sct. Catharinæ Kirke og tillige orgel- og klaverlærer ved Ribe Statsseminarium.



Biskoppen under Ansgarfesten